

عنوان مقاله:

نظری بر تنبیه و تشویق در اساطیربا تکیه بر حماسه های بانوگشسب نامه، برزنامه و فرامرزنامه

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مریم میری - دکترای زبان و ادبیات فارسی مدرس دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مطهری زاهدان

محمد جعفری - کارشناس ارشد حقوق

خلاصه مقاله:

میل به تشویق و گریز از تنبیه و مجازات ، در نهاد بشر، به ودیعه گذاشته شده است .تشویق و تنبیه، دو عامل محرک مهم در تربیت اجتماعی تلقی می شود. چه امور پسندیده و به صورت ستایش و تمجید یا پاداش و چه به دنبال اعمالناپسند و خلاف ارزشها و هنجارها که به واکنش هایی تحت عنوان مجازات در ابعاد مختلف منتهی می گردد. سیر این اندیشه ی فطری را در میان اقوام و ملل مختلف و در ادوار گوناگون می توان مشاهده کرد که در آثار حقوقی،تاریخی و ادبی کشورمان نیز، به آن پرداخته شده است و سابقه ای به قدمت تمدن و فرهنگ کهن و اساطیر ایران زمین دارد.آنچه درین پژوهش مورد بحث و بررسی قرار می گیرد، جلوه های تشویق و تنبیه در سه اثر حماسی،برزنامه ، فرمرزنامه و بانوگشسب نامه می باشد. با این هدف که به جایگاه این دو عکس العمل رفتاری در حماسه، به عنوان کانون آمال وآرزوهای انسان و تجلی گاه اندیشه ها و باورهای قومی و ملی، پرداخته گردد

کلمات کلیدی:

حماسه های ایرانی ، برزو نامه ، بانوگشسب نامه ، فرامرز نامه ، تشویق و تنبیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581513>

